

Til sidst lige angående den beskæftigelsesmæssige situation vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, at problemet er, at selv om vi har haft en god beskæftigelsesmæssig situation generelt, så er der jo store områder, hvor man ikke har haft det. Frem for alt er der grupper i samfundet, som ikke har haft en særlig god beskæftigelsesmæssig situation, og som har været tvunget til at acceptere også dårlige overenskomster.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Søren Søndergaard siger, at han har det problem, at han slet ikke kan forstå, hvorfor man skulle konflikte mod en virksomhed, hvis det ikke var, fordi man skulle have bedre forhold. Det er præcis det samme problem, som også hr. Ole Sohn i øvrigt har givet udtryk for tidligere. Hvorfor skulle man dog det?

Der er jo i beslutningsforslaget konkretiseret et eksempel, hvor to organisationer inden for samme hovedorganisation kommer op at tottes. FOA ville konflikte mod SiD, mener jeg det var. Så siger Arbejdsretten, at der skal være en særlig begrundelse for, at to organisationer inden for samme hovedorganisation kan gøre det. Arbejdsretten siger konkret:

»En fravigelse fra denne grundsætning – om, at der skal være særlige forhold – »må i hvert fald kræve meget stærke grunde. Arbejdsretten finder, at indklagede ikke har påvist, at der af hensyn til de ansatte er et sådant særligt behov, at dette kan begrunde en fravigelse fra den nævnte grundsætning.«

Der har vi jo problemet. Der har været eksempler, og der har også været andre, fra Ikast f.eks., hvor man har konfliktet, ikke fordi man ville kunne tilbyde bedre forhold, men bare fordi man ville have medarbejderne ind under sin egen hat. Så man kan sagtens forestille sig konflikter, hvor det ikke har noget som helst at gøre med de ansattes forhold, men udelukkende er et egoistisk syn fra arbejdstagernes organisation om, at de vil have dem ind under deres hat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning og derefter hr. Ole M. Nielsen også for en kort bemærkning, og så kommer hr. Søndergaard ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Søren Søndergaard svarede sådan set ikke på mit spørgsmål, men omformulerede mit spørgsmål, og i stedet for at svare stillede hr. Søren Søndergaard så et modspørgsmål, som hr. Anders Samuelsen nu har besvaret ganske udmærket, så det kan jeg tilslutte mig.

Jeg vil i stedet for spørge hr. Søren Søndergaard, som flere gange brugte betegnelsen arbejdere og at varetage arbejderne interesser:

Hvem er egentlig arbejderne, når hr. Søren Søndergaard bruger det begreb? Er det ikke os alle sammen? Eller hvem er arbejderne?

Hr. Søren Søndergaard talte så om situationer, hvor arbejdsgiverne har flertal i Folketinget. Mig bekendt er der ikke et flertal af arbejdsgivere blandt medlemmerne af det her Folketing? Hvornår er den situation opstået?

Kl. 12.00

Hvis vi ser på vælgerne, som jo har stemt os ind, er der heller ikke et flertal af arbejdsgivere. Jeg tilhører et flertal bag regeringen, men jeg føler mig i hvert fald ikke som deltager i et forum, som repræsenterer arbejdsgivere over for arbejdstagere her i salen. Det er simpelt hen noget vrøvl, hr. Søren Søndergaard siger.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til det sidste: Det ville jo være et mærkeligt samfund, hvis der var flere arbejdsgivere, end der var arbejdstagere. På det grundlag er Folketinget i hvert fald ikke sammensat.

Men jeg må spørge hr. Søren Søndergaard: Hvis vi nu tager de tre og en halv linje ud, som hr. Anders Samuelsen foreslår, er der i hvert fald ikke noget som helst i forslaget, der hindrer konflikter mod dårlige overenskomster, og vi ønsker netop ikke at forbyde konflikter mod dårlige overenskomster. Vi ønsker at forbyde konflikter, som kun er begrundet i, at folk står i den forkerte organisation. Det er det, hele sagen handler om.

Vi går ikke ind for dårlige overenskomster. Folk skal have lov til at tilkæmpe sig ordentlige forhold. Men vi kan ikke have det bestemmeri, hvor nogle bestemte organisationer har ret til at bestemme, at hvis ikke medlemmerne står i deres organisation, er de galt afmarcherede. Det er dét, forslaget går på, og vil hr. Søndergaard erkende, at hvis vi fjerner de tre og en halv linje, er der i hvert fald ingenting tilbage, der forhindrer konflikter mod dårlige overenskomster?